

čís. 208 ř. z. jen tehdy lze vyhověti, kdyby rozhodnutí v odpor vzatá zřejmě odporovala zákonu nebo spisům, nebo kdyby se byla nahodila zmatečnost v řízení před nižšími soudy. Předpokladů těch tu není. Mylný jest názor stěžovatelův, že vzhledem ke znění původního smíru nezletilý Josef S. musil by s poukazem na to, že majetkové poměry stěžovatelovy valně se zlepšily, nejprve ve sporu domáhati se zrušení smíru a zvýšení po případě nové úpravy výživného. Když byl závazek stěžovatelův, přispívati na výživu dítěte měsíčně 30 K, stanoven v řízení nesporném s výhradou dalších nároků dítěte pro případ valného zlepšení majetkových poměrů nemanželského otce, není vzhledem k § 16 první dílčí novely k obecnému zákoníku občanskému (cís. nařízení ze dne 12. října 1914 čís. 276 ř. z.) závady, by nebylo opět v řízení nesporném rozhodováno o zvýšení výživného, lze-li jen prostředky nesporného řízení zjistiti, že nastal předpoklad uvedený v usnesení ze dne 16. října 1914, t. j. valné zlepšení majetkových poměrů nemanželského otce. Tu pak dlužno proti vývodům stěžovatelovým vysloviti, že celkové majetkové poměry jeho valnou měrou se zlepšily, jakmile jeho příjmy značně stouply, neboť ve zvýšení příjmů zračí se zároveň vzestup stavu hmotného. O tom však, že příjmy stěžovatelovy značně stouply, nelze vzhledem k jeho vlastním údajům pochybovati.

Čís. 315.

Návrh soudně nerozvedené manželky, by manželé bylo uloženo, poskytovat jí prozatím v penězích anebo peněžité hodnotě slušné výživné, jest návrhem na prozatímní opatření a nelze tudíž o návrhu rozhodovati v řízení nesporném.

(Rozh. ze dne 18. listopadu 1919, R II 141/19.)

K návrhu Růženy A-ové, by jejímu, soudně od ní nerozvedenému manželé bylo uloženo, platiti jí prozatím výživné, zahájila prvá stolice řízení nesporné a vyhověla návrhu. Rekursní soud zrušil usnesení první stolice a odkázal navrhovatelku na pořad práva, poněvadž o manželčině nároku na výživné nutno jednati a rozhodovati v řízení sporném.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu navrhovatelky.

Důvody:

Dovolací stížnost jest v omylu, domnívá-li se, že stanovení výživného v řízení nesporném jest tehdy přípustno, jedná-li se o prozatímní stanovení povinností, poskytovat výživné. Pro otázku řízení, jež ve věci té jest zachovávat, jsou rozhodnými ustanovení exekučního řádu, neboť stanovení prozatímního výživného dlužno pokládati za prozatímní opatření po rozumu § 382 čís. 8 ex. ř., a poněvadž v občanském právu ohledně dotyčného řízení není žádných předpisů, platí dle čl. XXVII. uvoz. zákona k exekučnímu řádu předpisy tohoto exekučního řádu. Právem tedy rozhodl soud rekursní, že řízení ve věcech nesporných místa nemá, a bylo proto dovolací stížnosti úspěch odepříti.